

[Karen Højte Jensen]

overdraget skole og fritidshjem. Forældre har svært ved at følge børnene og påvirke dem så positivt, som de gerne ville. Og sikkert er det, at mange børn møder i skolen uden evne til at rette sig efter skolens anvisninger.

Mange af skolens problemer kan kun løses gennem et tillidsfuldt samarbejde først og fremmest mellem lærere og forældre. Men det er ikke nok blot at slå fast, at der skam foregår et samarbejde. Der må sættes på konkrete samarbejdsmaal. Forældrenes tillid til folkeskolen må genskabes ved at give dem øget indflydelse på skolens hverdag.

Det konservative folkeparti ønsker ikke flere tvivlsomme pædagogiske eksperimenter i folkeskolen. Vi ønsker, at der nu afgørende sættes ind for at standse de tendenser, som vi i dag kender. Vi har gentagne gange fremsat konkrete forslag herom, men desværre uden tilslutning. Det må nu stå lysende klart, i hvert fald hos nogle af forligspartierne, at der nu må ske noget. Det faglige niveau skal styrkes. De unge, der forlader folkeskolen, skal være rustet til at varetage en plads i samfundet og til at honorere de krav, der stilles over for. Dygtighed og udfordringer må prioriteres lige så højt som trivsel og sociale relationer.

Halvgaard (FP):

Man må nok erkende, at de bestræbelser, der er blevet udfoldet i 1950'erne og 1960'erne for at gennemføre en centralisering af vort skolevæsen, har været én stor misforståelse. Det var de små skolers endeligt og samtidig begyndelsen til de små landsbysamfundes opløsning. Siden da er der aldrig i skoleverdens historie ofret så meget på vore børn og unge. Det er milliardbeløb, det drejer sig om. Skolepaladser med kostbart inventar, maskiner og undervisningsmateriel skød i vejret, og det sagde sparto til, hvad der tidligere er kendt. Men aldrig har der vel været så store problemer og forvirring i folkeskolen, som der er i dag. Det drejer sig både om en kundskabskrise, en disciplin Krise og en forældrekrise.

Endnu mere kaotiske tilstande opstod efter den nye folkeskolelovs gennemførelse i 1975. Det er egentlig beskæmmende, at de partier, som har ansvaret for folkeskoleloven af 1975, stadig væk vil forsvare denne folkeskolelov.

Fremskridtspartiet var et af de partier, der stemte imod loven, fordi vi dengang forudså, at den ville betyde en klar forringelse af vore børns undervisning, en forringelse af det faglige niveau, når man i vidt omfang vil lade den enkelte elev selv vælge fag og samtidig gøre prøver og eksaminer til noget betydningsløst, bl. a. ved gennemførelsen af den kursusdelte undervisning med fælles prøver i 9. og 10. klasse, som jo også forligspartierne – i hvert fald nogle af dem – er utilfredse med. Det får vi jo at se i dag, bl. a. med det forslag om en ændring af folkeskoleloven, som er kommet fra kristeligt folkeparti, som var et af forligspartierne.

I 1975 stillede fremskridtspartiet i forbindelse med folkeskoleloven en række ændringsforslag, som desværre blev nedstemt, men som havde gjort folkeskolen bedre, idet de havde skærpet kravene til eleverne og bibeholdt realeksamen ud fra den betragtning, at skal et undervisningsforløb lykkes og være ansvarligt, er både prøver, eksaminer og karakterer en uomtvistelig nødvendighed, ligesom det også er nødvendigt med en deling af eleverne i folkeskolen efter evner og interesser. Det er simpelt hen nødvendigt for at undgå den deling, som foregår i dag, hvor man sender en stor del af eleverne til specialundervisning.

Det har simpelt hen tydeligt vist sig, at vores forudsigelser om folkeskolen er gået i opfyldelse. Både lærere, børn, forældre og ikke mindst aftagerne af folkeskolens elever er utilfredse med det arbejde, der gøres i folkeskolen på grundlag af den nye folkeskolelov.

Mange forældre er bekymrede over børnenes uvidenhed, selv i hovedfagene dansk og regning. Børnene er blevet rastløse, utilfredse på grund af manglende udfordringer, hvilket igen giver problemer for lærerne, der må bruge en væsentlig del af undervisningstiden til blot at skabe den fornødne arbejdsro i klassen.

Folkeskolen har i virkeligheden nogle steder udviklet sig til institutioner, hvor for megen frihed og selvbestemmelsesret har ført til uorden, til ligegyldighed, til sløseri og nærmest til skulkeri og anarki, så en almindelig undervisning på mange skoler har været en umulighed. Og lærerne er i den situation, at de må affinde sig med hvad som helst fra elevernes side. Vi skal senere behandle et